

2011. évi törvény

egyes alkotmányserő felmentési szabályok módosításáról

1. § A kormánytisztviselők jogállásáról szóló 2010. évi LVIII. törvény 8. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„8. § (1) A kormánytisztviselői jogviszonyt a kormánytisztviselő lemondással indokolás nélkül megszüntetheti.

(2) Az államigazgatási szerv – írásba foglalt kérelmére, további indokolás nélkül – felmentheti az előrehozott öregségi nyugdíjogosultság életkori, valamint szolgálati idővel kapcsolatos feltételeivel legkésőbb a felmentési idő utolsó napján rendelkező kormánytisztviselőt.

(3) A kormánytisztviselői jogviszonyt a munkáltató felmentéssel megszüntetheti.

(4) A munkáltató – a (7) bekezdésben foglalt kivétellel – köteles felmentését megindokolni. Az indokolásból a felmondás okának világosan ki kell tűnnie. Vita esetén a felmondás indokának valóságát és okszerűségét a munkáltatónak kell bizonyítania.

(5) A felmondás indoka csak a kormánytisztviselő képességeivel, a kormánytisztviselői jogviszonnyal kapcsolatos magatartásával, illetve a munkáltató működésével összefüggő ok lehet.

(6) A munkáltató személyében bekövetkező jogutódlás önmagában nem szolgálhat a határozatlan idejű kormánytisztviselői jogviszony felmentéssel történő megszüntetésének indokául.

(7) A kormánytisztviselő munkavégzésére vagy magatartására hivatkozással történő munkáltatói felmondás előtt lehetőséget kell adni a vele szemben felhozott kifogások elleni védekezésre, kivéve, ha az eset összes körülményeiből következően ez a munkáltatótól nem várható el.

(8) A munkáltató a felmentést nem köteles indokolni, ha a kormánytisztviselő nyugdíjasnak minősül.”

2. § A köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény 17. §-a helyébe a következő rendelkezés lép.

„(1) A közszolgálati jogviszonyt a munkáltató felmentéssel megszüntetheti.

(2) A közszolgálati jogviszonyt felmentéssel meg kell szüntetni, ha

a) a közigazgatási szerv jogutód nélkül megszűnik;

b) a köztisztviselő feladatai ellátására alkalmatlan;

c) a vezetői megbízás visszavonását követően a köztisztviselő más köztisztviselői munkakörben való továbbfoglalkoztatására nincs lehetőség vagy a munkáltató által felajánlott másik köztisztviselői munkakört a köztisztviselő visszautasítja [31. § (9) bekezdés];

d) az öregségi nyugdíjra jogosult vagy rokkantsági (baleseti rokkantsági) nyugdíjban részesülő köztisztviselő e jogcímen felmentését kezdeményezi;

e) a rokkantsági (baleseti rokkantsági) nyugdíjogosultság (13) bekezdés szerinti feltételeivel rendelkező köztisztviselő azt kérelmezi;

f) az előrehozott öregségi nyugdíjogosultság egyéb feltételeivel a felmentési idő leteltékor

rendelkező köztisztviselő a (14) bekezdés szerint kérelmezi.

(3) A munkáltató – a (7) bekezdésben foglalt kivétellel – köteles felmondását megindokolni. Az indokolásból a felmondás okának világosan ki kell tűnnie. Vita esetén a felmondás indokának valóságát és okszerűségét a munkáltatónak kell bizonyítania.

(4) A felmondás indoka csak a köztisztviselő képességeivel, a közszolgálati jogviszonnyal kapcsolatos magatartásával, illetve a munkáltató működésével összefüggő ok lehet.

(5) A munkáltató személyében bekövetkező jogutódlás önmagában nem szolgálhat a határozatlan idejű közszolgálati jogviszony felmentéssel történő megszüntetésének indokául.

(6) A köztisztviselő munkavégzésére vagy magatartására hivatkozással történő munkáltatói felmondás előtt lehetőséget kell adni a vele szemben felhozott kifogások elleni védekezésre, kivéve, ha az eset összes körülményeiből következően ez a munkáltatótól nem várható el.

(7) A munkáltató a felmentést nem köteles indokolni, ha a köztisztviselő nyugdíjasként minősül.

(8) A közigazgatási szerv vezetője a közigazgatási szerv hivatali szervezetében történő, 17/B. § (2) bekezdése szerinti felmentésről a közigazgatási szervnél képviselettel rendelkező munkavállalói érdek-képviseleti szerv véleményének kikérése után dönthet.

(9) Ha a közigazgatási szerv jogutód nélkül szűnik meg, akkor a közszolgálati jogviszony megszüntetésével, valamint a 20/A. § (2), (5) bekezdésében meghatározott feladatokkal kapcsolatos munkáltatói intézkedéseket – ha jogszabály eltérően nem rendelkezik – a megszűnő közigazgatási szerv hozza meg.

(10) Ha a (2) bekezdés b) pontjában meghatározott alkalmatlanság egészségügyi ok következménye, a köztisztviselőt akkor kell felmenteni, ha a hivatali szervezetben vagy annak irányítása alatt álló közigazgatási szervnél a képzettségének, besorolásának és egészségi állapotának megfelelő betöltetlen munkakör nincs, vagy ha az ilyen munkakörbe való áthelyezéséhez a köztisztviselő nem járul hozzá.

(11) Ha a (2) bekezdés b) pontjában meghatározott alkalmatlanság nem egészségügyi ok következménye, a köztisztviselő akkor menthető fel, ha feladatainak ellátására a munkáltató minősítési eljárásban alkalmatlannak minősítette.

(12) A (2) bekezdés d) és e) pontjában foglalt jogcímen a köztisztviselő kezdeményezésére csak alkalommal kötelező a felmentés.

(13) Ha a köztisztviselő rokkantsági (baleseti rokkantsági) nyugdíj iránti igényét érvényesíti és ezen eljárás során a rokkantság (baleseti rokkantság) tényéről és a szükséges szolgálati idő megszerzéséről az illetékes nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv értesíti, akkor az általa kezdeményezett ellátás igénybevétele érdekében a közszolgálati jogviszonyát - kérelmére - a (2) bekezdés e) pontja alapján felmentéssel meg kell szüntetni.

(14) Az előrehozott öregségi nyugdíj megállapításához szükséges szolgálati időt a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv külön jogszabály szerinti határozatával kell igazolni.”

3. § (1) E törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) E törvény a hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A törvényjavaslat célja, hogy a kormánytisztviselők indokolás nélküli felmentése kapcsán az Alkotmánybíróság 2011. február 15-én közzétett 1068/B/2010 AB határozatban megállapított alkotmányellenes helyzetet mihamarabb orvosolja. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a jogbiztonság sérelmét okozná a szabályok azonnali megsemmisítése, ezért 2011. május 31-i határidőt állapított meg a Kormánynak és az Országgyűlésnek az orvoslásra.

Belátható azonban, hogy a felmentési szabályok mielőbbi alkotmányossá tételében a Kormány ellenérdekelt, ezért komoly veszélyét látjuk annak, hogy az Alkotmánybíróság határozata által hagyott felkészülés a gyakorlatban – még az alkotmányellenes szabály alapján – újabb indokolás nélküli felmentéseket eredményez majd. Azonnali intézkedést igényel az is, hogy az Országgyűlés 2011. január 1-jével a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvénybe (a továbbiakban: Ktv.) is behurcolta, azaz a nem kormányzati szervekkel fennálló közszolgálati viszonyokra is kiterjesztette az indokolás nélküli felmentés jogintézményét, amelynek alkotmányellenességét ugyan az Alkotmánybíróság még nem állapította meg, de ahhoz a közzétett alkotmánybíróági határozat tartalma alapján semmi kétség nem férhet.

Ezért a Lehet Más a Politika javaslatot tesz az alkotmányellenes helyzet azonnali orvoslására. A javaslat – így is igen jelentősen enyhítve a Ktv. korábban hatályos indokolási szabályain – a Munka Törvénykönyvének munkáltatói rendes felmondásra vonatkozó feltételrendszerét adaptálja a két törvény fogalomrendszeréhez. Ennek oka gyakorlati: a magánfelek közötti foglalkoztatási jogviszonyban alkalmazott munkáltatói jogviszony-megszüntetési feltételek a még elfogadható minimumot jelentik a felmentési indokok tekintetében, amelyeket ráadásul a nagyobbik kormánypart a kormánytisztviselői törvény javaslatához benyújtott, utóbb sajnos visszavont T/45/16. számú módosító javaslattal egyszer már magáévá is tett.

Természetesen e javaslat nem érinti a Kormány fennálló felelősségét és lehetőségét arra, hogy a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény és a jogszabályok előkészítésében való társadalmi egyeztetésről szóló 2010. évi CXXXI. törvény által meghatározott eljárásrendben a közszolgálati érdekképviselőkkel is egyeztetett javaslatával a kormánytisztviselőkre és a köztisztviselőkre kedvezőbb szabályok megalkotását kezdeményezze. Egy ilyen törvényjavaslatot természetesen a Lehet Más a Politika is támogatni tudna majd, ám mindez jelen javaslat időszerűségétől független.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

az 1. §-hoz

A módosítás a kormánytisztviselők tekintetében az Alkotmánybíróság által hiányolt garanciákat a Munka Törvénykönyve vonatkozó szabályainak áttemelésével kívánja biztosítani. Ez azt jelenti, hogy a kormánytisztviselői jogviszony munkáltató általi, felmentéssel történő megszüntetésére a kormánytisztviselő képességeivel, a

kormánytisztviselői jogviszonnal kapcsolatos magatartásával, illetve a munkáltató működésével összefüggő okból kerülhet sor. E fogalmak tartalmát, illetve az indok okszerűségének vizsgálatát a Munka Törvénykönyvén alapuló munkaügyi joggyakorlatra támaszkodva egzakt módon meg lehet határozni.

a 2. §-hoz

A módosítás a köztisztviselők felmentésére vonatkozóan a kormánytisztviselőkre vonatkozó szabályozási javaslattal párhuzamos javaslatot tesz.

a 3. §-hoz

Hatálybaléptető és hatályon kívül helyező rendelkezés.

Budapest, 2011. február 16.

Kaufér Virág
LMP

Szilágyi Péter
LMP

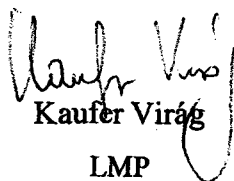
ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

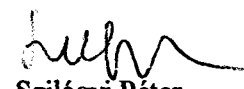
Dr. Kövér László
az Országgyűlés Elnöke részére
Budapest

Tisztelt Elnök Úr!

A Hárszabály 87. § (2) bekezdése alapján mellékelten benyújtom az egyes alkotmánysértő felmentési szabályok módosításáról szóló törvényjavaslatot.

Budapest, 2011. február 16.

Kaufér Virág
LMP

Szilágyi Péter
LMP